

Sygnatura akt III AUz 177/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jolanta Cierpiał

Sędziowie: **SSA Iwona Niewiadowska-Patzer**

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)

Protokolant: **insp.ds.biurowości Krystyna Kałużna**

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

przy udziale zainteresowanej (...) Sp. z o.o. w P.

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 3 lutego 2015 r. sygn. akt VIII U 2142/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach procesu w instancji odwoławczej.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans SSA Jolanta Cierpiał SSA Iwona Niewiadowska-Patzer

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział VII Ubezpieczeń Społecznych, zawiesił postępowanie sądowe wszczęte na skutek odwołania M. G. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. z dnia 13 marca 2014 r., którą to organ rentowy stwierdził, że M. G. (1), jako pracownik u płatnika (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 01.09.2013 r.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy powołał się na art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. podnosząc, że zainteresowana w sprawie spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. nie posiada organów uprawnionych do jej reprezentacji w sprawie, zatem postępowanie z tego powodu należało zawiesić. Sąd Okręgowy podkreślił, że odwołująca M. G. (1), jest jedynym członkiem zarządu tejże spółki, zatem nie może ona jej reprezentować. Z uwagi na treść art. 210 § 1 k.s.h. spółka powinna wskazać na pełnomocnika, który w przedmiotowym postępowaniu mógłby reprezentować jej interesy. Sąd Okręgowy wezwał M. G. (1) do wskazania pełnomocnika spółki pod rygorem zawieszenia postępowania, jednak odwołująca nie wywiązała się

z tego zobowiązania, pomimo prawidłowego jego doręczenia. Tym samym Sąd Okręgowy uznał za zasadne zawieszenie przedmiotowego postępowania, albowiem sprawie nie można nadać dalszego biegu.

Powyższe postanowienie zażaleniem zaskarżył organ rentowy, podnosząc, iż w jego ocenie w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. gdyż w żaden sposób okoliczność, iż M. G. (1) jest członkiem zarządu spółki upoważnionym do reprezentacji spółki a zarazem odwołującą w przedmiotowej sprawie, nie powoduje kolizji interesów pomiędzy spółką a odwołującą, zatem nie istnieje ryzyko naruszenia interesów spółki będącej zainteresowaną w przedmiotowej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, skarżący wniósł o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego ogranię rentowego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Sąd Apelacyjny stwierdza, że okoliczności sprawy oraz zarzuty zażalenia powodują konieczność uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Bezsporne jest to, że przedmiotowa sprawa sądowa została zainicjowana odwołaniem M. G. (1) od decyzji organu rentowego. Adresatem zaskarżonej decyzji była także spółka (...) sp. z o.o., jednakże z uwagi na to, iż spółka nie wniosła odwołania od tejże decyzji, na etapie postępowania sądowego spółka uzyskała jedynie status podmiotu zainteresowanego zgodnie z art. 477¹¹ § 2 k.p.c.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 201 § 1 k.s.h., sprawy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzi zarząd. Zarząd również, zgodnie z tym przepisem, jest upoważniony do reprezentacji interesów spółki. Powyższą regułą uzupełnia treść art. 204 § 1 k.s.h., który stanowi, że prawo członka zarządu do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych spółki. Tak więc, według zasady wynikającej z regulacji prawa handlowego, zarząd spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest głównym reprezentantem tej spółki nie tylko w odniesieniu do czynności z zakresu prawa materialnego, ale też w postępowaniach sądowych, w których spółka uczestniczy w charakterze strony. Wyjątek od tej zasady wprowadza art. 210 § 1 k.s.h., który stanowi, że w umowie oraz w sporze między spółką z ograniczoną odpowiedzialnością a członkiem zarządu, spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników. Celem tej regulacji jest przede wszystkim ochrona spółki przed nadużyciami związanymi z kierowaniem się przez członków zarządu własnym interesem, mogącym pozostawać nawet w ewidentnej sprzeczności z interesem spółki. Przepisy natomiast nie wymagają, aby sprzeczność ta rzeczywiście występowała, chodzi bowiem o potencjalną kolizję indywidualnych interesów piastunów zarządu z interesem samej spółki (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., IV CKN 1903/00, OSNC 2002 nr 11, poz. 137). Powyższe oznacza, że przepis art. 210 § 1 k.s.h. będzie miał zastosowanie tylko wtedy, gdy spółka i członek jej zarządu będą występować po przeciwnych stronach (np. powodowej i pozwanej).

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy ustalił, iż odwołująca M. G. (1), pełni funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. w P., co oznacza, iż jest upoważniona do reprezentacji interesów spółki, co wynika z ustawy i odpisu KRS, z którego wynika, iż zainteresowana spółka może być reprezentowana przez jednego członka zarządu. Mając na uwadze powyższą okoliczność oraz treść art. 210 § 1 k.s.h., Sąd Okręgowy wezwał odwołującą do wskazania podmiotu, który w przedmiotowym postępowaniu będzie reprezentował interesy zainteresowanej. Odwołująca nie wykonała przedmiotowego zarządzenia, co skutkowało wydaniem zaskarżonego postanowienia. Sąd Okręgowy wydając postanowienie o zawieszeniu postępowania wskazał, iż w jego ocenie sprawie nie można nadać dalszego biegu, skoro spółka nie ma podmiotu, który mógłby ją reprezentować.

Podstawową kwestią, którą w przedmiotowej sprawie należało rozstrzygnąć, jest to czy można przyjąć, że odwołująca, będąca jednocześnie Prezesem Zarządu zainteresowanej spółki, może w niniejszym postępowaniu reprezentować swoje interesy, jak i interesy spółki.

Rozstrzygając powyższą kwestię, w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, iż postępowanie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem odrębnym i spór sądowy wykazuje pewne odmienności wobec „zwykłego” postępowania procesowego. Przede wszystkim odwołanie od decyzji organu rentowego stanowi odpowiednik pozwu, co oznacza, że przeciwnikiem procesowym (pozwanym) podmiotu inicjującego spór sądowy (odwołującego się) w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest zawsze organ rentowy. Oznacza to, że niezależnie od roli procesowej spółki z o.o. i członka jej zarządu, w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych z odwołania od decyzji organu rentowego, spór będzie toczył się pomiędzy odwołującym się a organem rentowym. Pozycja procesowa innych stron tego postępowania (ubezpieczonego, innej osoby, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja, zainteresowanego) jest niezależna od pozycji przeciwników procesowych, czyli odwołującego się (powoda) i organu rentowego (pozwanego), a więc możliwa jest sprzeczność ich interesów. Co istotne, nie zmienia to jednak tego, że nawet w takiej sytuacji spór sądowy toczy się między powodem (odwołującym się) i pozwanym (organem rentowym), a nie między odwołującym się i innymi stronami postępowania.

Oznacza to, że w przedmiotowej sprawie nie znajdzie zastosowania art. 210 k.s.h, gdyż w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia ze sporem między spółką z o.o. a członkiem jej zarządu w rozumieniu art. 210 § 1 k.s.h., niezależnie od tego, w jakim charakterze podmioty te uczestniczą w procesie. Powyższe wynika z tego, iż pozycja procesowa organu rentowego jako pozwanego, eliminuje możliwość zagrożenia interesów spółki lub jej wierzycieli (nie ma niebezpieczeństwa naruszenia interesów, ochronie, których służy art. 210 § 1 k.s.h.), gdyż spór jak już wskazywano, nie toczy się pomiędzy innymi podmiotami szczegółowo wskazanymi w art. 477¹¹ § 2 k.p.c., tylko pomiędzy podmiotem odwołującym się od decyzji organu rentowego a organem rentowym, który wydał kwestionowaną decyzję. Powyższy pogląd został potwierdzony między innymi w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 sierpnia 2011 r., I UK 16/11 (OSNP 2012/17-18/226).

Reasumując, Sąd Apelacyjny stwierdza, iż w przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do zawieszenia postępowania sądowego, albowiem spór toczy się pomiędzy M. G. (1), a organem rentowym. Spór nie toczył się więc pomiędzy Spółką a ubezpieczoną jako członkiem zarządu Spółki, jak tego wymaga art. 210 § 1 k.s.h. Sąd Apelacyjny wskazuje także, iż w sprawie mamy do czynienia ze zbieżnymi interesami spółki i odwołującej i w tym przypadku trudno tym samym dopatrzeć się, aby spółka i odwołująca pozostawały w sporze. Oznacza to, że odwołująca może jednocześnie reprezentować swoje prywatne interesy, jak i interesy spółki, będącej zainteresowaną w przedmiotowej sprawie, gdyż spór toczy się wyłącznie pomiędzy ubezpieczoną (powódką) a organem rentowym (pozwanym). W niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z sytuacją kolizji interesów między spółką, a osobą będącą członkiem jej zarządu, jaka występuje np. w sprawach o przeniesienie odpowiedzialności z tytułu zaległych składek na członka zarządu, którego odpowiedzialność jest solidarna ze spółką (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2013 r., II UZP 1/113 (OSNP 2013/17-18/208)).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans SSA Jolanta Cierpień SSA Iwona Niewiadowska-Patzer